

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. V.
zastoupen Mgr. Martinem Vovsíkem, advokátem
se sídlem Malá 43/6, 301 00 Plzeň,
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 2. 2025, č. j. X.

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13. 2. 2025, č. j. X. se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 18.404,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Martina Vovsíka do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo k námitkám žalobce změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X. ze dne 21. 10. 2024, kterým správní orgán prvního stupně přiznal žalobci podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů

(dále též „zdp“), od 29. 8. 2024 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 10 257 Kč měsíčně. Žalobou napadeným rozhodnutím byl podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e), ve spojení s ustanovením § 56 odst. 1 písm. c) a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, žalobci s účinností od 8. 3. 2025 odňat invalidní důchod.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že první rozhodnutí žalované bylo vydáno na podkladě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu, č.j.: LPS/2024/1828-PJ_CSSZ, ze dne 12.9.2024. V posudkovém závěru posudku 1 je uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Dále je v posudkovém závěru uvedeno, že vzhledem k dalšímu postižení zdravotní stavu žalobce se dle § 3 odst. 1 výše uvedené vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, tedy celkově činí 40 %. Tímto posudkem byly všechny komorbidity, kterými trpí žalobce, shledány za natolik závažné, že musela být horní hranice míry poklesu jeho pracovní schopnosti zvýšena v nejvyšší možné míře, tedy o 10 % na celkových 40 %, čímž byla u žalobce dána invalidita prvního stupně. Posuzující lékař v rámci druhého posudku shledal totožně relevantní rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti - zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %, a dále že žalobce trpí šesti výše uvedenými komorbiditami. Z nejasné příčiny nepřistoupil k jakémukoli zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, a to aniž by to pečlivě odůvodnil. Lékař v námitkovém řízení nadto podle žalobce nesprávně posuzoval tzv. pracovní potenciál žalobce, tedy soubor všech pro práci významných schopností, a to bez vztahu k určité konkrétní práci, když lékař v námitkovém řízení, nadto i v rozporu s § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění posuzoval pracovní potenciál žalobce ve vztahu k žalobcovu současnému zaměstnání, tedy ve vztahu k určité konkrétní práci - str. 4 odst. 4 posudku 2, str. 2 odst. 4 napadeného rozhodnutí. Lékař v námitkovém řízení za situace, kdy nesouhlasil s posudkem 1 ani nepřistoupil ke zhlédnutí žalobce, případně ani nepřibral pro jeho zpracování konzultanta. Z tohoto důvodu nelze shledat posudek 2, který je de facto posudkem revizním ve vztahu k posudku 1, posudkem na kvalitativně vyšší úrovni.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 5. 12. 2024. Invalidita žalobce byla posouzena ve smyslu ustanovení § 5 písm. i) a ustanovení § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zdp, žalobce není invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %, která se ve smyslu ustanovení § 3 uvedené vyhlášky nemění.
4. Žalobu soud shledal důvodnou.

5. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
6. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
7. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
8. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
9. Soud doplnil dokazování o posudek posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 25. 6. 2025, podle něhož:
10. Posudková komise MPSV v posudku uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou mající nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti, je stav po TEP prav. kolene pro gonartrózu IV. st. s varozitou, s anamnézou recidivujících artroskopických výkonů na řešeném koleni.
11. V souladu s doloženými lékařskými nálezy a na základě zhodnocení zdrav. stavu ortopedem v komisi, hodnotí PK MPSV dané postižení funkčně jako středně těžké a zařazuje jej do kapitoly XV, oddílu B, pol. 8 b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40 %. Při absenci průkazu poruchy motorických funkcí končetiny a svalových atrofií by stanovení ztráty prac. schopnosti z titulu samostatného stavu po TEP odpovídalo hodnocení na dolní hranici citovaného procentního pásma, při současném přihlédnutí k mírnému spolupodílu vertebrogenní problematiky a profesi posuz. vyhodnocuje PK MPSV celkovou ztrátu prac. schopnosti ve středu daného procentního pásma, ve výši 35 %, provedeným hodnocením komise vyčerpává podmínky pro využití § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
12. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky, písmene c), neboť se nejedná o těžké postižení provázené uvolněním jedné nebo obou komponent, případně s progresí deformace

či s neúplnou nebo úplnou zlomeninou dříku, s recidivující subluxací nebo luxací endoprotézy nebo s infikovanou endoprotézou. Nejedná se o stav se závažnou pooperační poruchou motorických funkcí na obou dolních končetinách.

13. Žalobce byl posuzován jako kvalifikovaný dělník.
14. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
15. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaný schopen výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s nadměrnou zátěží dolních končetin, v trvalém předklonu či jiných vynucených neměnných polohách, v nepříznivých klimatických podmínkách. Schopen lehčí práce s respektováním stanovených omezení. Vhodnou se taktéž jeví administrativní činnost, pro kterou má posuz. dosažené vzdělání.
16. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 35%. Výsledný pokles pracovní schopnosti ve výši 35 % odpovídá invaliditě I. st. s datem vzniku 29. 8. 2024 – ortopedické vyšetření. Stanovena platnost do 30. 6. 2026.
17. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.
18. Dle názoru soudu posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni s obsahem posudku. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
19. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně.
20. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její (předmětnou žalobou napadené) rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
21. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 29. 8. 2024 a od té doby trvá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy na náhradu nákladů řízení má právo žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch, a proto mu byla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení, a to za 3 úkony právní pomoci – převzetí zastoupení, sepsí žaloby a vyjádření (stanoviska) á 4.620,- Kč, a dále za 3 RP á 450,- Kč, což vč. 21% DPH činí celkem 18.404,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval

specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 1. srpna 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně